Постояннотоков режим 2.

Синусоидални режими в линейни електрически вериги

(лекция 04.10.2022г.)

Преподавател: проф. д-р Илона Ячева

кат. "Теоретична Електротехника", Технически университет - София

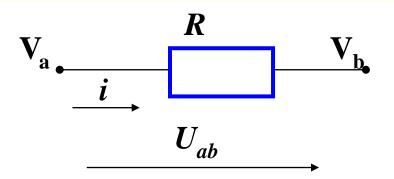


Основни закони за електрически вериги.

- Закон на Ом.
- Закони на Кирхоф. Метод с клонови токове.

1 Закон на Ом

а) Закон на Ом за част от ел. верига

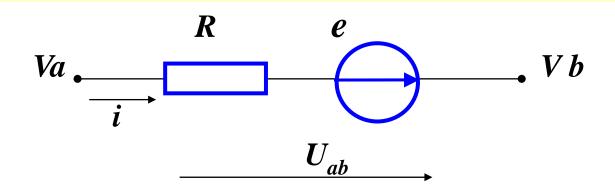


$$i = \frac{U_{ab}}{R} = \frac{V_a - V_b}{R}$$

Основни закони за електрически вериги.

- Закон на Ом.
- Закони на Кирхоф. Метод с клонови токове.

б) Обобщен закон на Ом.

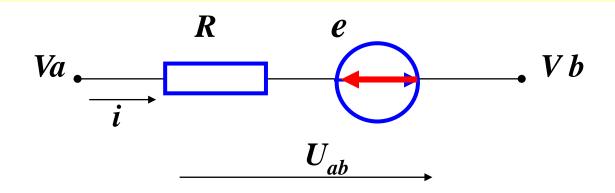


$$i = \frac{U_{ab} + e}{R} = \frac{V_a - V_b + e}{R}$$

Основни закони за електрически вериги.

- Закон на Ом.
- Закони на Кирхоф. Метод с клонови токове.

б) Обобщен закон на Ом.

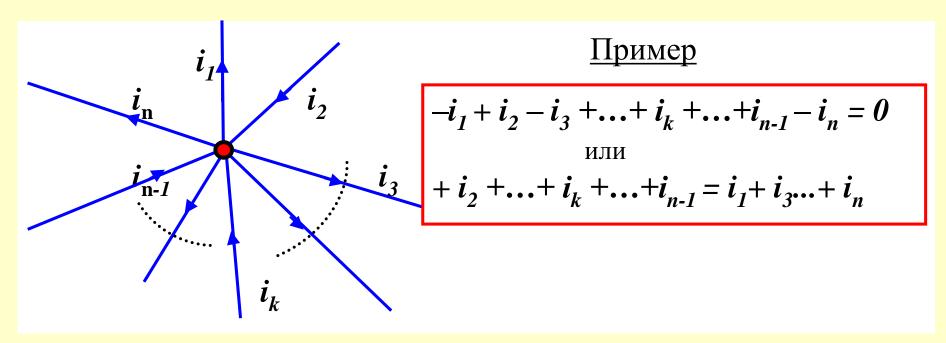


$$i = \frac{U_{ab} + e}{R} = \frac{V_a - V_b + e}{R}$$

Закони на Кирхоф -- Всички електрически вериги (линейни и нелинейни), при произволен характер на изменение на токовете и напреженията се подчиняват на законите на Кирхоф.

а) I Закон на Кирхоф - Алгебричната сума на токовете в даден възел е нула. (Сумата от влизащите е равна на сумата на излизащите от възела токове.)

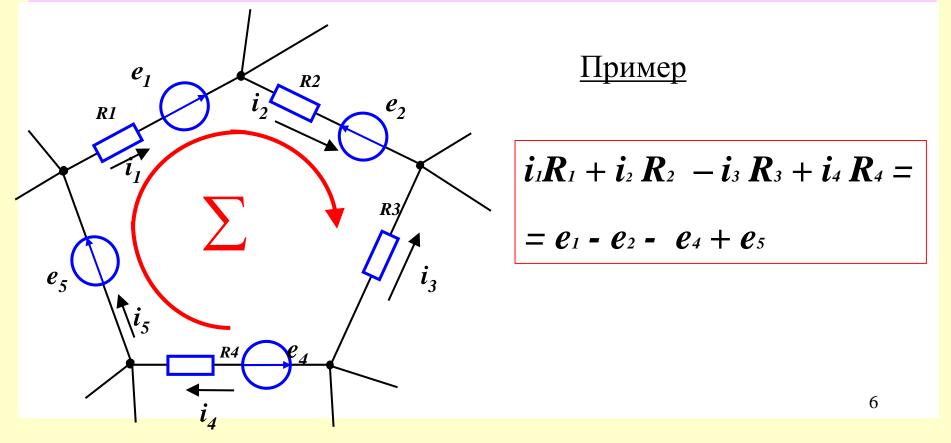
$$\sum_{k=1}^{n} i_{k} = 0$$



б) II Закон на Кирхоф - Алгебричната сума на напреженията за даден контур е равна на алгебричната сума на напреженията на източниците на е.д.н. в контура.

$$\sum_{k=1}^{m} i_k R_k = \sum_{k=1}^{m} e_k$$

(Алгебричната сума на напреженията в произволен затворен контур е нула.)



Методи за анализ на стационарни режими в **сложни** електрически вериги.

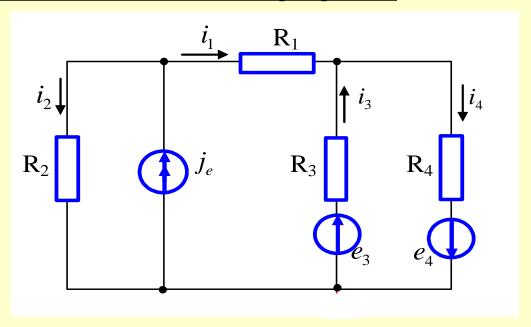
При анализ на вериги с:

повече от един източник

по - голям брой клонове (а това означава и по-голям брой неизвестни токове)

се използват различни методи за анализ на стационарни режими в линейни

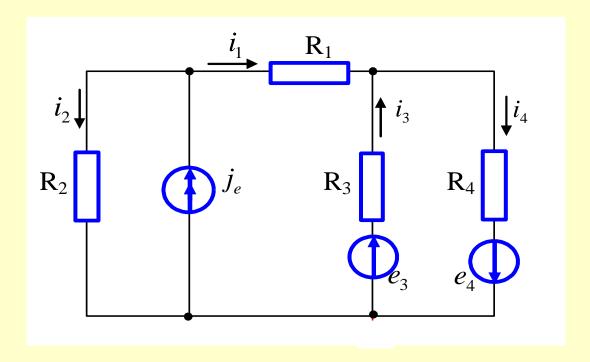
електрически вериги.



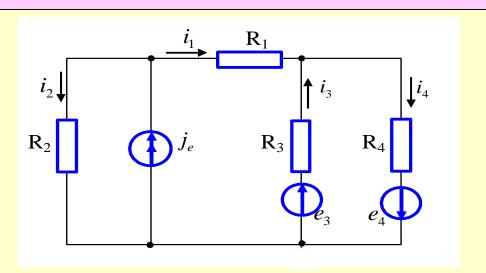
При използването им се достига до решаване на линейни системи уравнения относно неизвестни токове или потенциали.

Методи за анализ на стационарни режими в сложни електрически вериги.

В зависимост от *топологията* и *особеностите на веригата* е възможно използването на някой от методите, които ще разгледаме, да има *предимство* пред останалите (от изчислителна гледна точка), тъй като прилагането му води до <u>помалък брой уравнения</u>, въпреки сложността на веригата.



Метод с клонови токове - метод, при който за определяне на неизвестните токове в една верига записваме система уравнения по законите на Кирхоф.

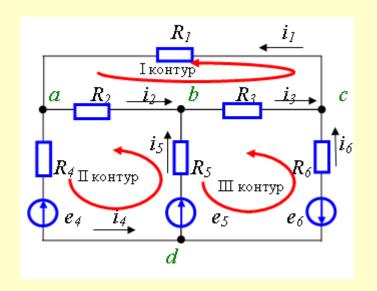


Алгоритъм на метода:

- 1. Определят се:
 - \mathbf{m} брой клонове на веригата (във верига с \mathbf{m} клона има \mathbf{m} неизвестни тока) \mathbf{n} брой възли на веригата.
- 2. Записват се:
- $\underline{\mathbf{n-1}}$ уравнения по I закон на Кирхоф за $\mathbf{n-1}$ възела на веригата; $\underline{\mathbf{\kappa} = \mathbf{m-n+1}}$ уравнения по II закон на Кирхоф за $\mathbf{\kappa}$ контура във веригата (Общо \mathbf{m} уравнения относно \mathbf{m} неизвестни тока).
- 3. Решава се системата от ${\bf m}$ уравнения относно ${\bf m}$ неизвестни тока:

Пример 1— Система уравнения по **метод**

клонови токове



1. Определят се:

2. Записват се:

n -1 = <u>3</u> уравнения по I закон на Кирхоф за възли **a, b** и **c** на веригата;

възел "a": $+i_1 - i_2 - i_4 = 0$ възел "b": $+i_5 + i_2 - i_3 = 0$ възел "c": $-i_1 + i_3 + i_6 = 0$

 $\kappa = m - n + 1 = 6 - 4 + 1 = 3$ уравнения по II закон на Кирхоф

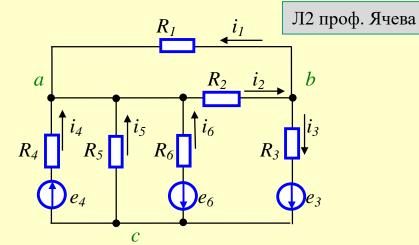
I контур: $i_1 R_1 + i_2 R_2 + i_3 R_3 = 0$

II контур: $i_5 R_5 - i_2 R_2 + i_4 R_{34} = e_5 - e_4$

III контур: $i_6 R_6 - i_3 R_3 - i_5 R_5 = -e_5 - e_6$

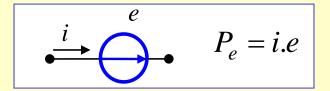
3. Решава се системата от общо $\bf 6$ уравнения относно $\bf 6^{-re}$ неизвестни тока

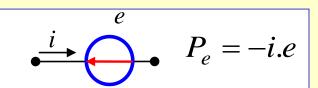
Баланс на мощностите

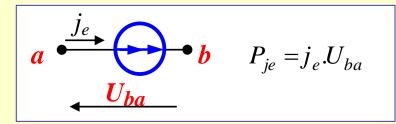


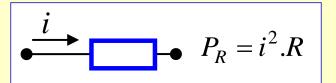
?

Мощност на източниците = Мощност на консуматорите





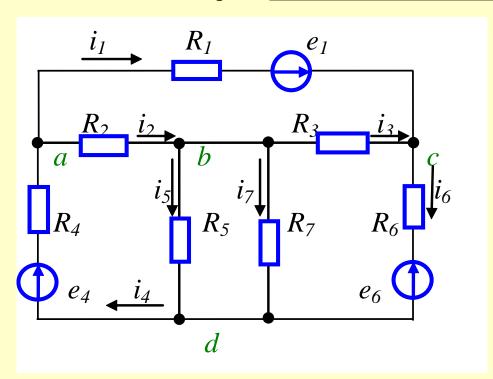




Пример 2 — Система уравнения по метод с кло проф токове

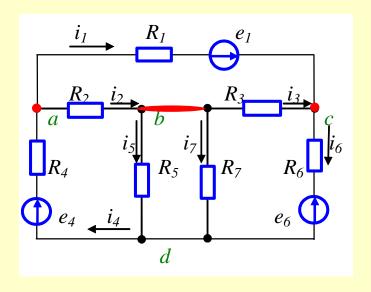
За веригата, показана на фигурата да се определят:

- *токовете* във всички клонове на веригата
- да се направи баланс на мощностите



$$R_1 = R_2 = R_4 = R_6 = 3\Omega$$
,
 $R_3 = 6\Omega$, $R_5 = R_7 = 18\Omega$,
 $e_1 = 6V$, $e_4 = 45V$ $e_6 = 30V$

Пример 2 – Да се определят токовете във всички клонове на веригата и да се направи баланс на мощностите



1. Определят се:

m = 7 - брой клонове на веригата ; n = 4 - брой възли на веригата.

2. Записват се:

 $\mathbf{n} - \mathbf{1} = 3$ уравнения по I закон на Кирхоф за възли \mathbf{a} , \mathbf{b} и \mathbf{c} на веригата;

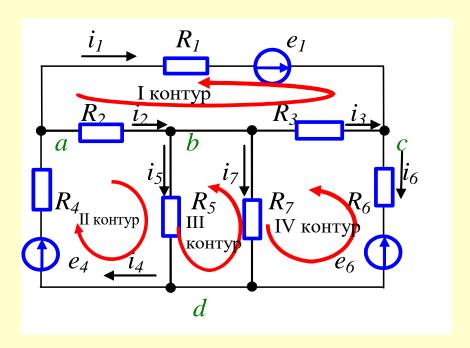
възел "a":
$$-i1 - i2 + i4 = 0$$

възел "b":
$$i2 - i5 - i7 - i3 = 0$$

възел "c":
$$i1 + i3 - i6 = 0$$

 $\kappa = m - n + 1 = 7 - 4 + 1 = 4$ уравнения по II закон на Кирхоф

Пример 2 – Да се определят токовете във всички клонове на веригата и да се направи баланс на мощностите



възел "a":
$$-i_1 - i_2 + i_4 = 0$$

възел "b": $i_2 - i_5 - i_7 - i_3 = 0$
възел "c": $i_1 + i_3 - i_6 = 0$

$$\kappa = m - n + 1 = 7 - 4 + 1 = 4$$

<u>уравнения</u> по II закон на Кирхоф

I контур: $-i_1 R_1 + i_2 R_2 + i_3 R_3 = -e_1$

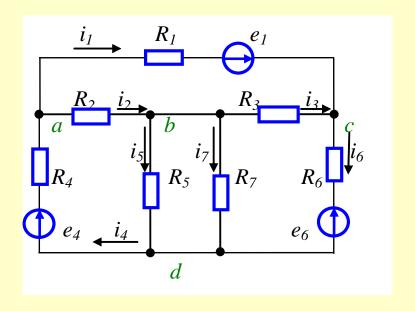
II контур: $i_2 R_{2+} i_5 R_5 + i_4 R_4 = e_4$

III контур: $i_5 R_5 - i_7 R_7 = 0$

IV контур: $-i_6 R_6 - i_3 R_3 + i_7 R_7 = e_6$

Пример 2

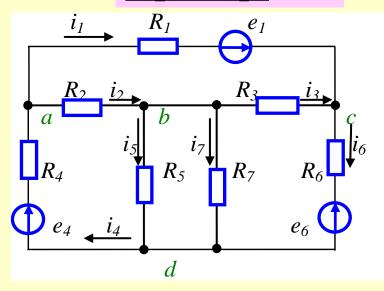
3. Решава се системата от общо 7 уравнения относно 7-те неизвестни тока



$$i_1 = i_2 = 2A;$$

 $i_3 = -1A;$
 $i_4 = 4A;$
 $i_5 = i_7 = 1.5A;$
 $i_6 = 1A$

Пример 2



Мощност на консуматорите

$$P_{R1} = R_1 i_1^2 = 12W$$

$$P_{R2} = R_2 i_2^2 = 12W$$

$$P_{R3} = R_3 i_3^2 = 6W$$

$$P_{R4} = R_4 i_4^2 = 48W$$

$$P_{R5} = P_{R7} = 40.5W$$

$$P_{R6} = R_6 i_6^2 = 3W$$

$$\sum P_{R6} = 162W$$

4. Баланс на мощностите във веригата

$$i_1 = i_2 = 2A;$$

 $i_3 = -1A;$ $i_4 = 4A;$
 $i_5 = i_7 = 1.5A;$ $i_6 = 1A$

$$R1 = R2 = R4 = R6 = 3\Omega$$
,
 $R3 = 6\Omega$, $R5 = R7 = 18\Omega$,
 $e1 = 6V$, $e4 = 45V$ $e6 = 30V$

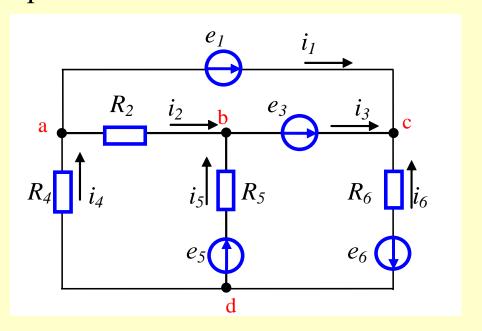
?

Мощност на източниците

$$P_{e1} = e_1 i_1 = 12W$$
 $P_{e4} = e_4 i_4 = 180W$
 $P_{e6} = -e_6 i_6 = -30W$

$$\sum P_{uзточници} = 162W$$

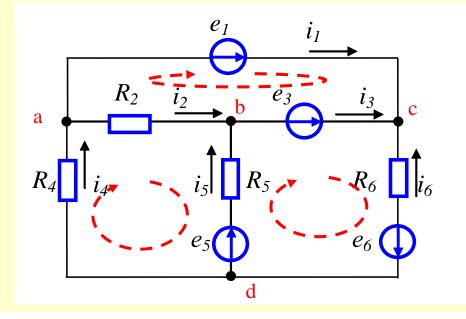
Да се определят токовете във веригата, като се използва <u>метод с</u> <u>клонови токове.</u> Да се направи <u>баланс на мощностите</u> във веригата.



$$R_2 = 5\Omega;$$

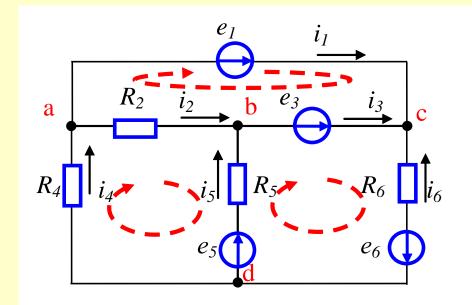
 $R_4 = R_5 = R_6 = 10\Omega;$
 $e_1 = 20V;$ $e_3 = 10V;$
 $e_5 = 20V;$ $e_6 = 80V$

- 1. Определяме брой клонове и брой възли във веригата:
 - брой възли n=4
 - брой клонове *m=6*



2.Записваме система от $\underline{6}$ -на брой уравнения относно неизвестните $\underline{6}$ тока във веригата съответно:

- по I закон на Кирхоф за
$$\mathbf{n-1}$$
 възела: " a " \longrightarrow $-i_1-i_2+i_4=0$ " b " \longrightarrow $i_5+i_2-i_3=0$ " c " \longrightarrow $i_1+i_3+i_6=0$ - по II закон на Кирхоф за $\mathbf{k=m-n+1}$ контура $\mathbf{i_4}R_4+\mathbf{i_2}R_2-\mathbf{i_5}R_5=-e_5$ $-i_6R_6+i_5R_5=+e_5+e_3+e_6$ $-i_2R_2=e_1-e_3$



$$-i_{1} - i_{2} + i_{4} = 0$$

$$i_{5} + i_{2} - i_{3} = 0$$

$$i_{1} + i_{3} + i_{6} = 0$$

$$i_{4}R_{4} + i_{2}R_{2} - i_{5}R_{5} = -e_{5}$$

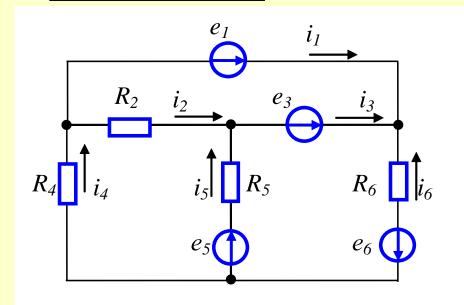
$$-i_{6}R_{6} + i_{5}R_{5} = +e_{5} + e_{3} + e_{6}$$

$$-i_{2}R_{2} = e_{1} - e_{3}$$

3. Решаваме системата уравнения и определяме клоновите токове:

$$i_1 = 5A$$
; $i_2 = -2A$; $i_3 = 2A$; $i_4 = 3A$; $i_5 = 4A$; $i_6 = -7A$

Проверяваме баланса на мощностите:



$$R_2 = 5\Omega;$$

 $R_4 = R_5 = R_6 = 10\Omega;$
 $e_1 = 20V;$ $e_3 = 10V;$
 $e_5 = 20V;$ $e_6 = 80V$

$$i_1 = 5A;$$
 $i_2 = -2A;$
 $i_3 = 2A;$
 $i_4 = 3A;$
 $i_5 = 4A;$
 $i_6 = -7A$

$$p_{e1} = e_1 i_1 = 20.5 = 100W;$$

 $p_{e3} = e_3 i_3 = 10.2 = 20W;$
 $p_{e5} = e_5 i_5 = 20.4 = 80W;$
 $p_{e6} = -e_6 i_6 = -80.(-7) = 560W$

$$\sum p_{\text{консуматоры}} = i_2^2 R_2 + i_4^2 R_4 + i_5^2 R_5 + i_6^2 R_6 =$$

$$= (-2)^2 .5 + 3^2 .10 + 4^2 .10 + (-7)^2 .10$$

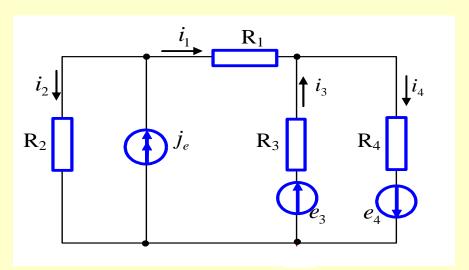
$$= 20 + 90 + 160 + 490 = 760W$$

$$\Rightarrow \sum p_{usm} = 760W$$

$$\sum p_{\mathrm{kohcymamorpu}} = 760W$$

Метод с клонови токове - метод, при който за определяне на неизвестните токове в една верига записваме система *уравнения по законите на Кирхоф*.

Забележка: Източник на ЕДТ никога не се включва в контур по ІІ закон на Кирхоф!



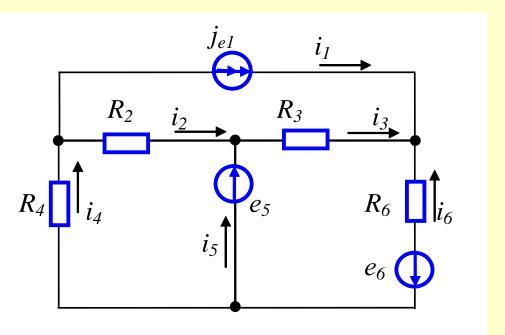
• Токът в клона с източник на ток е известен и равен на тока на този източник. Броят на неизвестните, а следователно и на необходимите уравнения е по-малък.

Броят на контурите контури за които се съставя уравнение по II закон е:

$$k' = k - n_{je} = m - n + 1 - n_{je}$$
 Брой клонове с източник на ток

Пример 4: Да се определят *токовете във веригата* като се използва *метод с клонови токове*.

Да се направи *баланс* на мощностите.

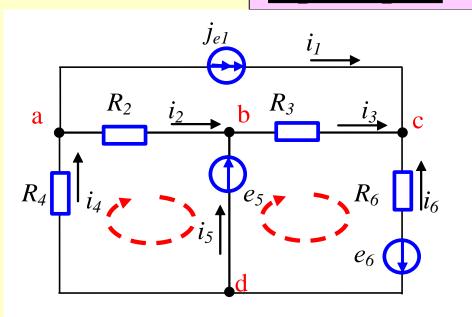


$$R_2 = R_4 = 10\Omega;$$
 $R_3 = R_6 = 20\Omega;$ $j_{e_1} = 2A;$ $e_5 = 40V;$ $e_6 = 20V$

Решение

1. Определяме <u>брой клонове и брой възли</u> във веригата m=4 m=6

Пример 4:



1. Брой клонове и брой възли:

2. Брой независими контури:

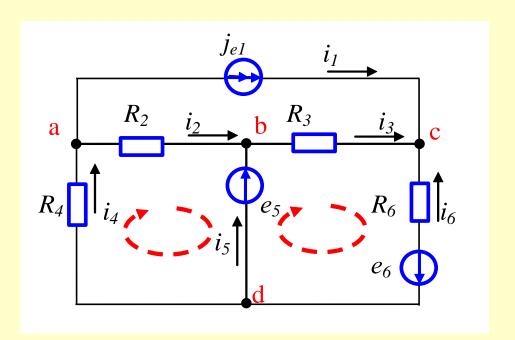
$$k'=k-1=(m-n+1)-1=2$$

3. Записваме система от <u>5 уравнения</u> относно неизвестните 5

тока

$$\begin{aligned} & \textbf{a} & -j_{e1} - i_2 + i_4 = 0 \\ & \textbf{b} & i_5 + i_2 - i_3 = 0 \\ & \textbf{c} & j_{e1} + i_3 + i_6 = 0 \\ & i_4 R_4 + i_2 R_2 = -e_5 \\ & -i_6 R_6 + i_3 R_3 = e_5 + e_6 \end{aligned}$$

Пример 4:



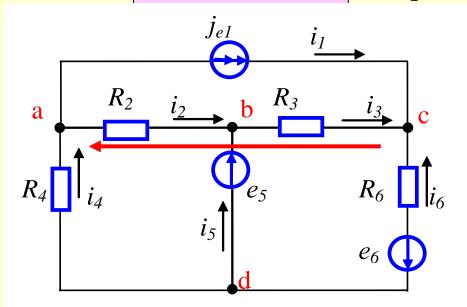
$$\begin{vmatrix}
-j_{e1} - i_2 + i_4 &= 0 \\
i_5 + i_2 - i_3 &= 0 \\
j_{e1} + i_3 + i_6 &= 0 \\
i_4 R_4 + i_2 R_2 &= -e_5 \\
-i_6 R_6 + i_3 R_3 &= e_5 + e_6
\end{vmatrix}$$

3. Решаваме системата уравнения и определяме клоновите токове:

$$i_1 = j_{e1} = 2A;$$
 $i_2 = -3A;$ $i_3 = 0.5A;$ $i_4 = -1A;$ $i_5 = 3.5A;$ $i_6 = -2.5A$

Пример 4:

Проверяваме *баланса* на мощностите



$$R_2 = R_4 = 10\Omega;$$
 $R_3 = R_6 = 20\Omega;$ $j_{e_1} = 2A;$ $e_5 = 40V;$ $e_6 = 20V$

$$i_1 = j_{e1} = 2A;$$
 $i_2 = -3A;$ $i_3 = 0.5A;$ $i_4 = -1A;$ $i_5 = 3.5A;$ $i_6 = -2.5A$

$$\begin{aligned} p_{je1} &= u_{ca}.j_{e1} = 20.2 = 40W; \\ u_{ca} &= -i_3.R_3 - i_2.R_2 = -0.5.20 + 3.10 = 20V \\ p_{e5} &= e_5 i_5 = 40.3.5 = 140W; \\ p_{e6} &= -e_6 i_6 = -20.(-2.5) = 50W \end{aligned}$$

$$\sum p_{u^3m} = p_{je1} + p_{e5} + p_{e6} = 230W$$

$$\sum p_{\text{консуматоры}} = i_2^2 R_2 + i_4^2 R_4 + i_3^2 R_3 + i_6^2 R_6 =$$

$$(-3)^2 .10 + (-1)^2 .10 + 0.5^2 .20 + (-2.5)^2 .20 =$$

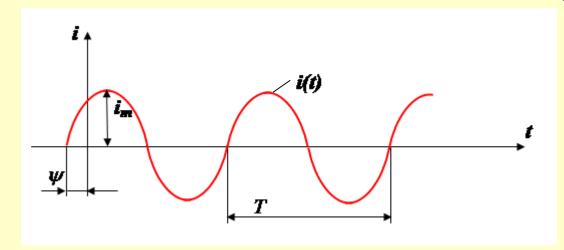
$$= 90 + 10 + 5 + 125 = 230W$$

$$\sum p_{\kappa o \mu cymamopu} = 230W$$

Синусоидални режими в линейни електрически вериги.

1. Синусоидален ток - Ток, който се изменя във времето по синусоидален закон:

$$i(t) = i_m \sin(\omega t + \psi) = i_m \sin(\frac{2\pi}{T}t + \psi)$$



$$i_m$$
 - амплитуда

$$T - \underline{\mathbf{период}} [T] = \mathbf{s};$$

$$T - \underline{\text{период}} [T] = s;$$

$$f - \underline{\text{честота}} [f] = \text{Hz}; f = \frac{1}{T}$$

$$\theta$$
- ϕ a3a, $\theta = \omega t + \psi$, $[\theta] = rad$;

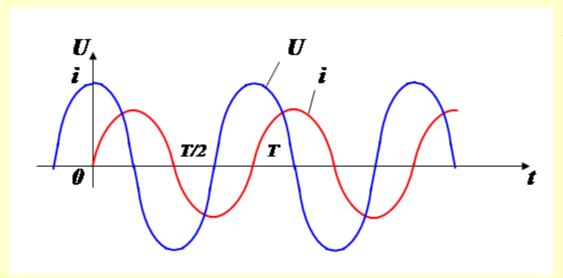
$$\psi$$
 - начална фаза (за t =0) , ψ = θ [ψ] = rad

 ω - <u>ъглова честота</u> [ω]=rad/s,

$$\omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi f$$

Синусоидално изменящите се ток и напрежение се характеризират от три величини: амплитуда, ъглова честота и фаза.

Синусоидални режими в линейни електрически вериги.

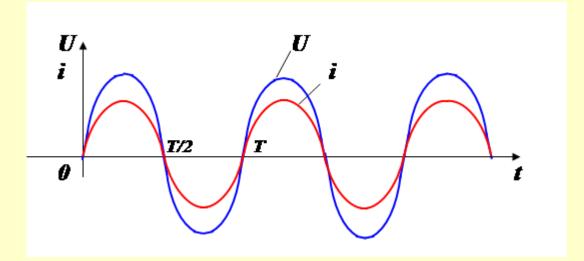


Ако две синусоидални величини се изменят с една и съща честота се наричат изохронни.

$$i(t) = im.sin(\omega t + \Psi t)$$

$$u(t) = um.sin(\omega t + \Psi u)$$

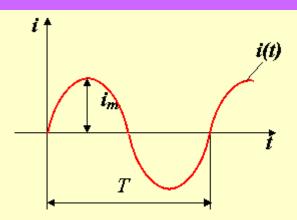
$$\varphi = \theta u - \theta i = \Psi u - \Psi i$$



Ако $\varphi > 0$ напрежението изпреварва тока; при $\varphi < 0$ токът изпреварва напрежението; при $\varphi = 0$ — има <u>резонанс</u>

Основни характеристики на синусоидални величини.

$$i(t) = i_m \sin \omega t$$



а) Средна стойност

Средната стойност на една синусоидална функция е <u>нула</u> под средна стойност се разбира <u>средното за полупериод</u> значение на функцията:

$$I_{cp} = \frac{1}{T/2} \int_{0}^{T/2} i_{m} \sin \omega t. dt = \frac{2i_{m}}{T\omega} (-\cos \omega t) \left|_{0}^{\pi} = \frac{2i_{m}.2}{T.2\pi f}\right|$$

$$= \frac{4i_m.T}{2\pi T} = \frac{2i_m.}{\pi} = 0.637i_m$$



$$I_{cp}=0.637i_m$$

Основни характеристики на синусоидални величини.

б) Ефективна стойност на една синусоидална функция е средно - квадратичната стойност на функцията:

$$I = \sqrt{\frac{1}{T}} \int_{0}^{T} i^{2}(t) dt = \sqrt{\frac{1}{T}} \int_{0}^{T} i_{m}^{2} \sin^{2} \omega t . dt =$$

$$= \sqrt{\frac{1}{T}} i_{m}^{2} \int_{0}^{T} \frac{(1 - \cos 2\omega t)}{2} . dt = \sqrt{\frac{1}{T}} i_{m}^{2} \frac{T}{2} =$$

$$= \sqrt{\frac{i_{m}^{2}}{2}} = \frac{i_{m}}{\sqrt{2}} = 0.707 i_{m}$$

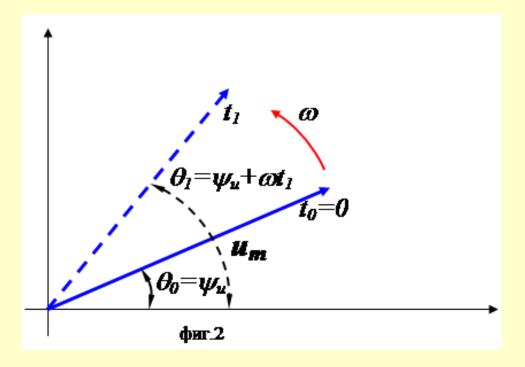
$$I = \frac{i_{m}}{\sqrt{2}}$$

Ефективната стойност на синусоидален ток i(t) е числено равна на стойността на постоянен ток I, който за време равно на периода T, отделя същото количество топлина, колкото и синусоидалния ток i(t).

Изобразяване на синусоидални величини с вектори.

Синусоидалната величина може да се представи **посредством вектор**, с големина равна на **амплитудата**, който се **върти** по посока обратна на часовниковата стрелка **със скорост @**.

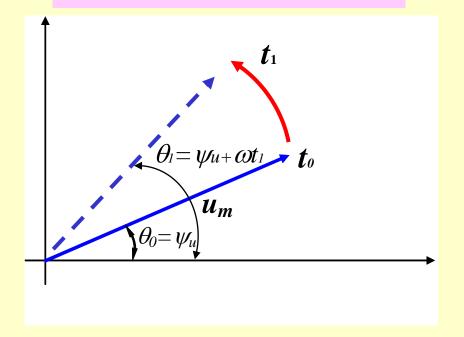
$$u(t) = u_m sin(\omega t + \psi_u)$$



Изобразяване на синусоидални величини с вектори.

Синусоидалната величина може да се представи <u>посредством вектор</u>, с големина равна на <u>амплитудата</u>, който се <u>върти</u> по посока обратна на часовниковата стрелка <u>със скорост</u> <u>@</u>.

$$u(t) = u_m sin(\omega t + \psi_u)$$

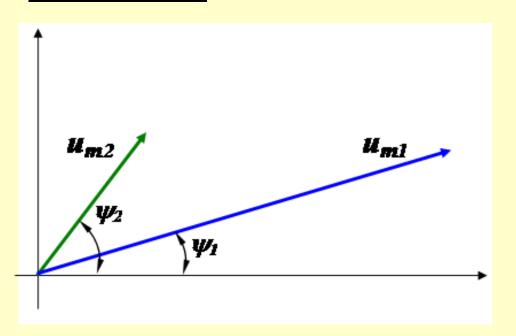


В <u>момента</u> $t_0 = 0$, векторът сключва с абсцисната ос ъгъл, равен на началната фаза ψ_u .

В момента t_1 , векторът се е завъртял по посока обратна на часовниковата стрелка и сключва с абсцисната ос ъгъл, равен на фазата: $\theta_1 = \psi_u + \omega t_1$

Векторна диаграма — съвкупност от векторните изображения на токовете и напреженията в една и съща електрическа верига.

Ако имаме няколко синусоидални величини с еднакви честоти можем да получим резултантна синусоидална величина чрез действия с вектори като ги разглеждаме за момента t_0 =0.



Пример:

Да се определи напрежението:

$$u(t) = u_m sin(\omega t + \psi_u),$$

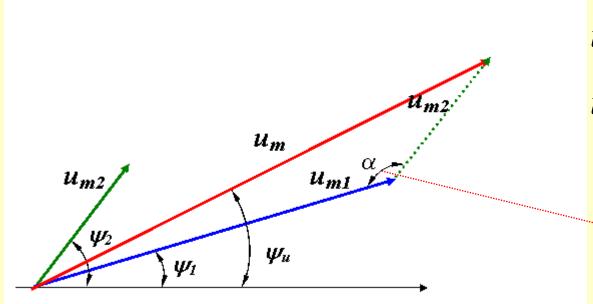
ако
$$u(t) = u_1(t) + u_2(t)$$
,

където:

$$u_1(t)=u_{m1}\sin(\omega t+\psi_1);$$

$$u_2(t) = u_{m2}sin(\omega t + \psi_2)$$

Решение - Векторна диаграма



$$u_1(t) = u_{m1} sin(\omega t + \psi_1)$$

$$u_2(t) = u_{m2}sin(\omega t + \psi_2)$$

$$\alpha = 180 - (\psi_2 - \psi_1)$$
$$\cos(180 - \alpha) = -\cos(\alpha)$$

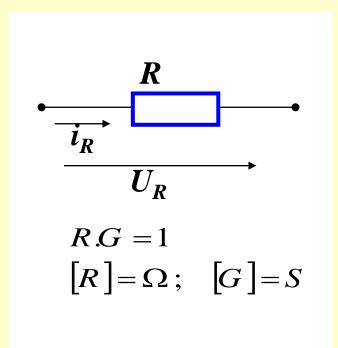
$$u_{m} = \sqrt{u_{m1}^{2} + u_{m2}^{2} - 2u_{m1}u_{m2}\cos\alpha}$$

$$= \sqrt{u_{m1}^{2} + u_{m2}^{2} - 2u_{m1}u_{m2}\cos(180 - (\psi_{2} - \psi_{1}))}$$

$$= \sqrt{u_{m1}^{2} + u_{m2}^{2} + 2u_{m1}u_{m2}\cos(\psi_{2} - \psi_{1})}$$

Влияние на параметрите R, L и C при синусоидален режим

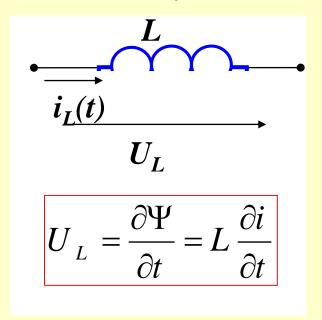
Съставни елементи на веригите за синусоидален ток са: активните съпротивления - резистори със съпротивление R.



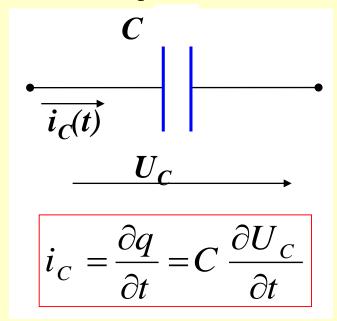
Посредством резисторите енергията се отделя във вид на топлина.

реактивните съпротивления:

бобини с индуктивност L

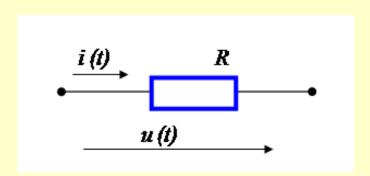


кондензатори с капацитет C

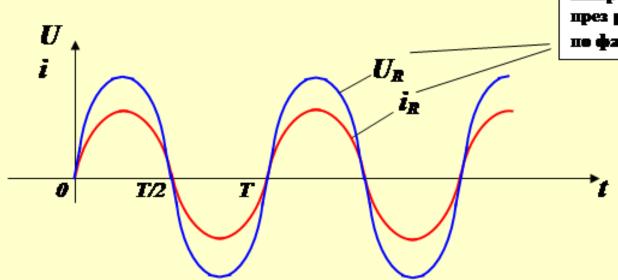


В реактивните елементи <u>не се отделя енергия във вид на топлина</u>, но <u>периодически се запасява</u> в електрическо (в C) или магнитно (в L) поле.

1.Синусоидален ток в активно съпротивление



$$i(t) = i_m \sin \omega t$$
 $u(t) = R.i(t) = u_m \sin \omega t$,
 $\kappa \omega \partial e m o$
 $u_m = R.i_m$
 $\phi = \psi_u - \psi_i = 0$

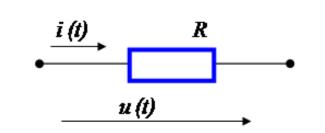


Напреженнето и тока през резистора съвпадат по фаза.

Мощност в R

$$i(t) = i_m \sin \omega t \quad (\psi_i = 0)$$

$$u(t) = R$$
. $i(t) = u_m \sin \omega t$



$$I = \frac{i_m}{\sqrt{2}}; U = \frac{u_m}{\sqrt{2}}$$

Моментната мощност p(t) се определя като:

$$p(t) = u(t).i(t) = u_m \sin \omega t.i_m \sin \omega t = \frac{u_m i_m}{2} (1 - \cos 2\omega t) = U.I(1 - \cos 2\omega t)$$

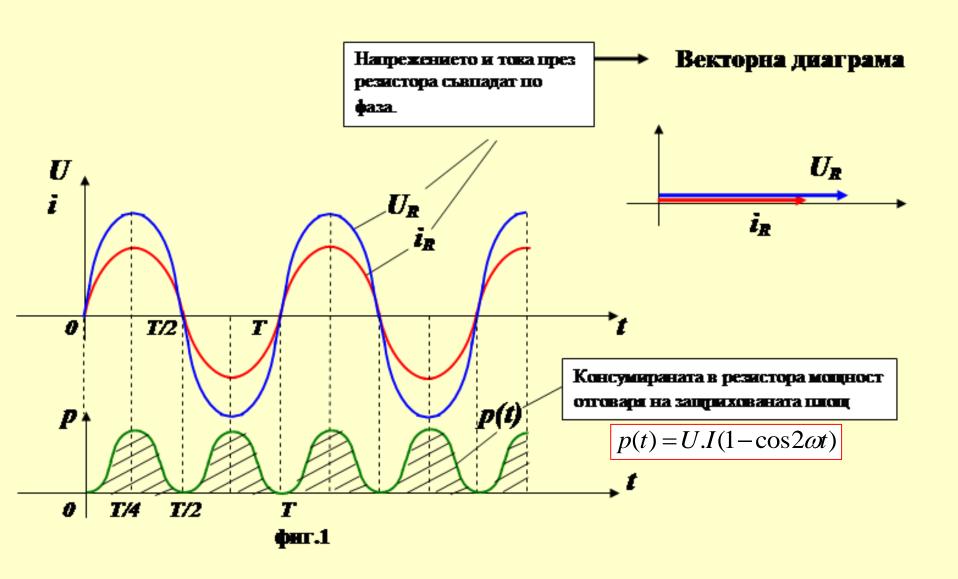
$$\Rightarrow p(t) = U.I(1 - \cos 2\omega t)$$

Средната за периода
$$T$$
 мощност може да се определи като:
$$P_{cp} = \int_{0}^{T} p(t) dt = \frac{1}{T} \int_{0}^{T} U J(1 - \cos 2\omega t) dt = \frac{1}{T} \int_{0}^{T} U J dt - \frac{1}{T} \int_{0}^{T} \cos 2\omega t dt$$

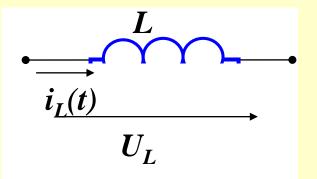
$$Ho \quad \frac{1}{T} \int_{0}^{T} \cos 2\omega t \, dt = 0$$

$$\Rightarrow P_{cp} = \frac{1}{T}U.I.T = U.I$$

$$P_{cp} = U.I$$



2.Синусоидален ток в бобина



$$U_{L} = \frac{\partial \Psi}{\partial t} = L \frac{\partial i}{\partial t}$$

$$i_L(t) = i_m \sin \omega t$$

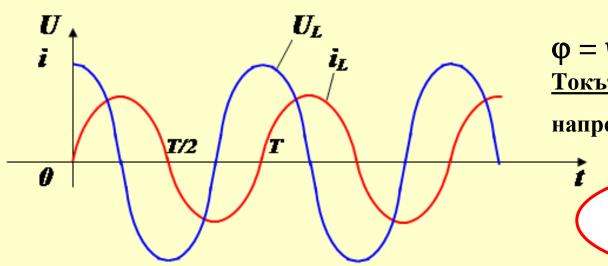
Въз основа на закона за електромагнитната индукция:

$$u_L(t) = L \frac{di}{dt}$$

$$\Rightarrow u_L(t) = \omega L i_m \cos \omega t = \omega L i_m \sin(\omega t + 90)$$

$$X_L = \omega L$$
 --- индуктивно съпротивление $u_L(t) = X_L . i_m \sin(\omega t + 90) =$

$$\Rightarrow = u_m \sin(\omega t + 90)$$



$$\phi = \psi_u - \psi_i = 90 - 0 = 90$$

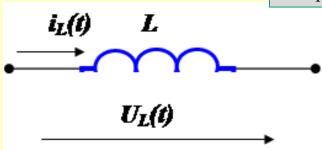
Токът изостава по фаза от

напрежението на четвърт период

$$u_m = X_L i_m$$

$$\varphi = \psi_u - \psi_i = 90$$

Мощност в L



Моментната мощност p(t):

$$p(t) = i(t).u_L(t) = i_m \sin \omega t.u_m \cos \omega t = \frac{u_m i_m}{2} \sin 2\omega t$$

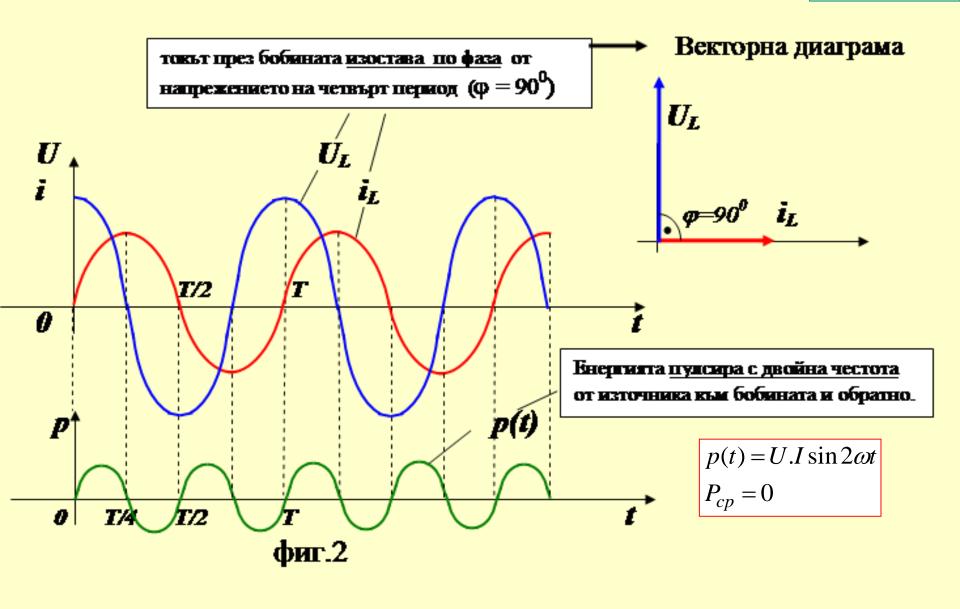
$$\Rightarrow p(t) = U.I \sin 2\omega t$$

Мощността в бобината е хармонична функция с честота 2ω.

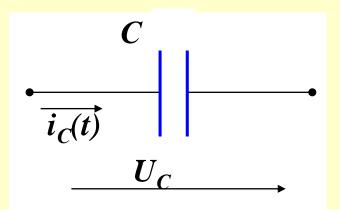
Тогава средната за периода Т мощност е нула:

$$P_{cp} = \int_{0}^{T} p(t)dt = \int_{0}^{T} U.I \sin 2\omega t.dt = 0$$

т.е. енергията не се консумира, а само пулсира с удвоена честота от източника към бобината и обратно



3.Синусоидален ток в кондензатор



$$i_{C} = \frac{\partial q}{\partial t} = C \frac{\partial U_{C}}{\partial t}$$

Нека
$$u_C(t) = u_m \sin \omega t$$

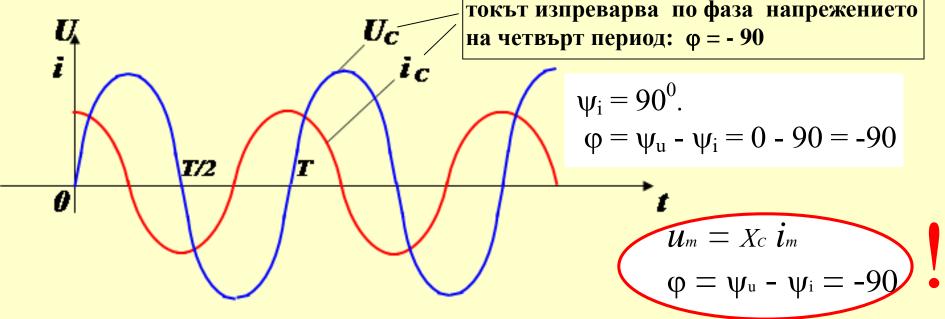
$$i(t) = C \frac{du_C}{dt}$$

$$\Rightarrow i(t) = \omega C.u_m \cos \omega t = \omega C.u_m \sin(\omega t + 90)$$

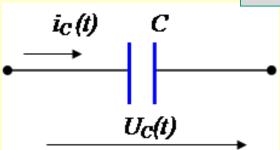
$$X_C = \frac{1}{\omega C}$$
 ---- капацитивно съпротивление

Тогава :

$$i_C(t) = \frac{u_m}{X_C} \sin(\omega t + 90) = i_m \sin(\omega t + 90)$$



Мощност в C



Моментната мощност p(t) се определя като:

$$p(t) = i_C(t).u_C(t) = i_m \cos \omega t.u_m \sin \omega = \frac{u_m i_m}{2} \sin 2\omega t$$

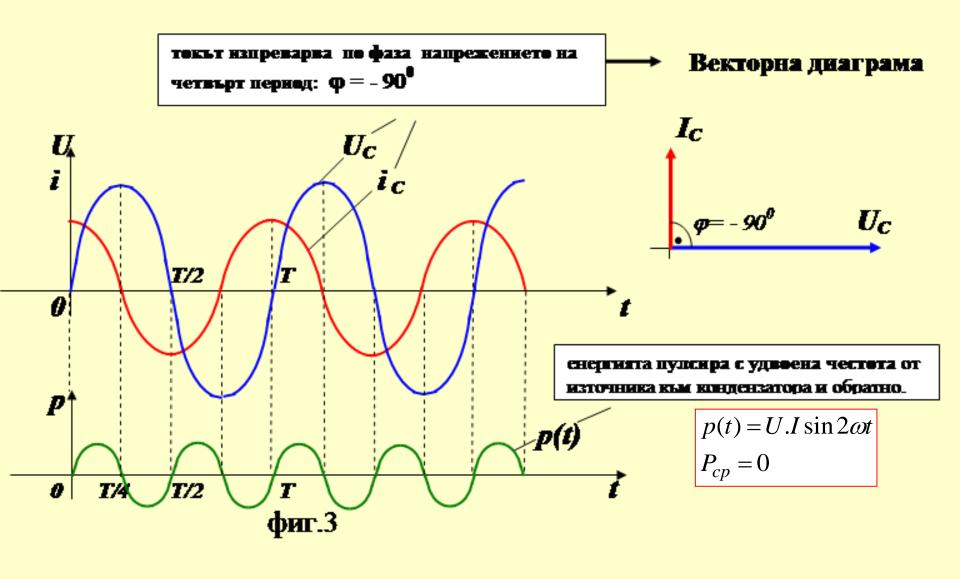
$$\Rightarrow p(t) = U.I \sin 2\omega t$$

Следователно мощността в кондензатора е хармонична функция с честота 2ю.

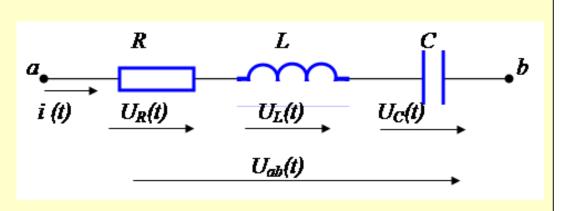
Тогава средната за периода Т мощност е нула:

$$P_{cp} = \int_{0}^{T} p(t)dt = \int_{0}^{T} U.I \sin 2\omega t.dt = 0$$

т.е. енергията не се консумира, а само пулсира с удвоена честота от източника към кондензатора и обратно.



Синусоидален режим в R, L, С двуполюсник от последователен тип.



$$i(t)=i_m sin\omega t$$
 (за удобство $\psi_i=0$) $u_R(t)=Ri(t)$ $u_L(t)=Lrac{di(t)}{dt}$ $u_C(t)=rac{1}{C}\int i(t)dt$

$$\begin{aligned} u_{ab}(t) &= u_R(t) + u_L(t) + u_C(t) = \\ &= Ri(t) + L \frac{di(t)}{dt} + \frac{1}{C} \int i(t) dt = \\ &= R.i_m \sin \omega t + \omega L.i_m \sin(\omega t + 90^\circ) + \frac{1}{\omega C} i_m \sin(\omega t - 90^\circ) \end{aligned}$$

HO
$$sin(\alpha - 90^{0}) = -sin(\alpha + 90^{0})$$
 и $X_{L} = \omega L$; $X_{C} = \frac{1}{\omega C}$

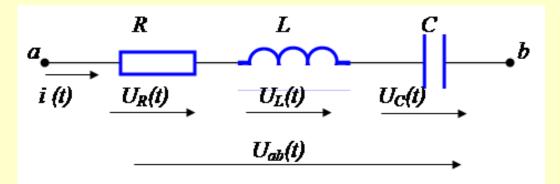
$$\Rightarrow u_{ab}(t) = R.i_{m} \sin \omega t + (X_{L} - X_{C}).i_{m} \sin(\omega t + 90^{0}) =$$

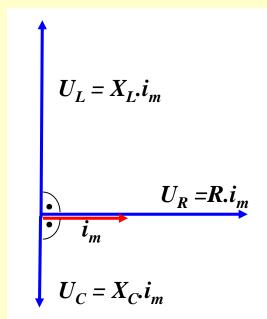
$$= R.i_{m} \sin \omega t + (X)i_{m} \sin(\omega t + 90^{0}) = u_{m} \sin(\omega t + \psi_{u}) = u_{m} \sin(\omega t + \varphi)$$

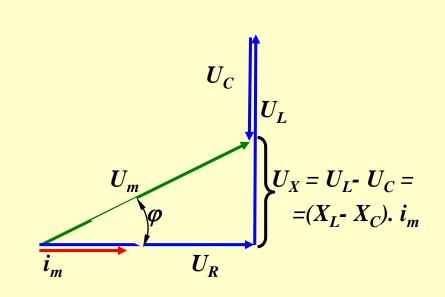
 $\phi = \psi_u - \psi_i$ но $\psi_i = 0$ $\Rightarrow \phi = \psi_u$

Векторна диаграма:

$$U = U_R + U_L + U_C$$







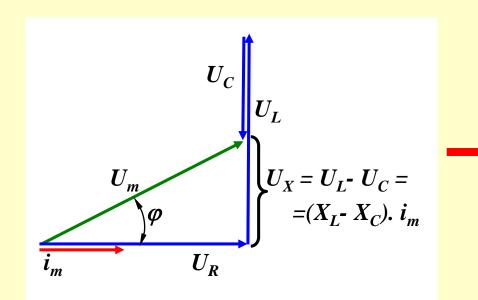
Общото напрежение е геометрична, а не алгебрична сума от

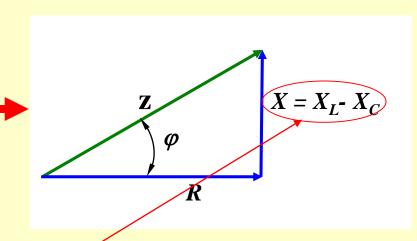
напреженията на отделните елементи:

$$U_m = \sqrt{U_R^2 + U_X^2}$$

$$\varphi = arctg \frac{U_x}{U_R}$$

Триъгълник на съпротивленията





$$U_m = \sqrt{U_R^2 + U_X^2}$$

$$\left| U_m^2 = i_m^2 R^2 + i_m^2 (X_L - X_C)^2 = i_m^2 z^2 \right|$$

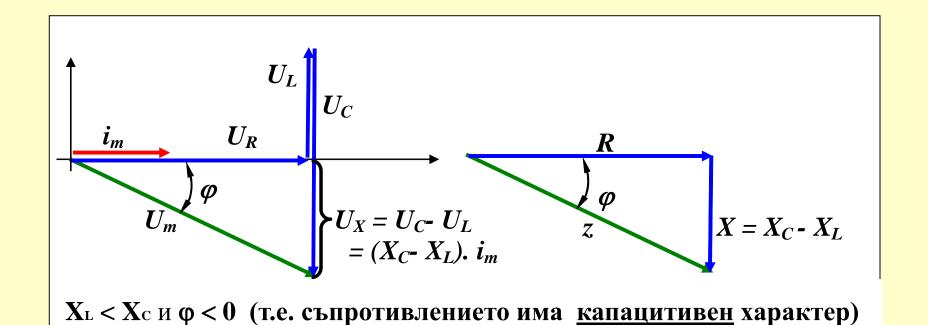
$$z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$$

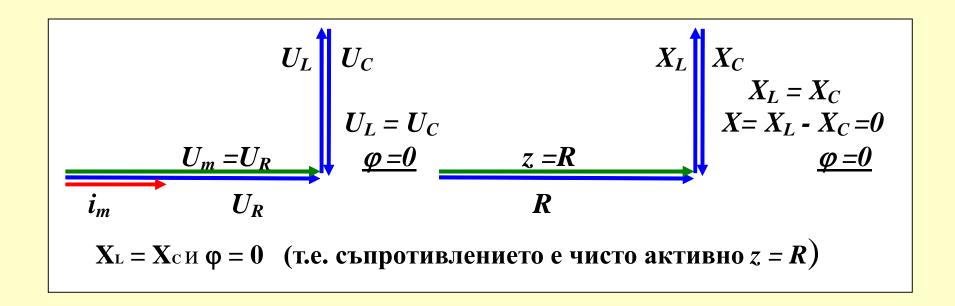
$$\varphi = arctg \frac{X}{R} = arctg \frac{X_L - X_C}{R}$$

и съответно:

$$R = z.\cos\varphi; \quad X = z.\sin\varphi$$

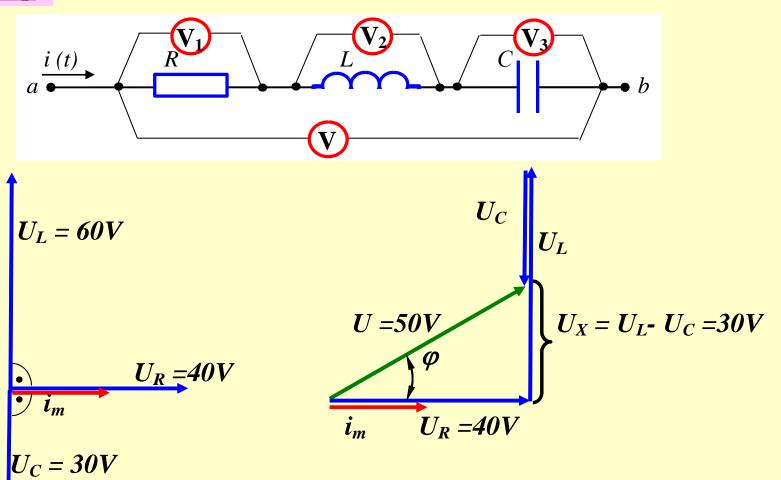
 $X_L \rangle X_C$ и $\phi \rangle 0$ (т.е. съпротивлението има индуктивен характер)





Пример:

показанията на волтметрите V1, V2 и V3 са съответно 40V, 60V и 30V



$$U = \sqrt{U_R^2 + U_X^2} = \sqrt{40^2 + 30^2} = 50V$$

$$\varphi = arctg \frac{U_X}{U_R} = arctg \frac{30}{40} = 36.8^0$$

Напрежението на волтметъра V е 50V.

